

Det ville for det første kræve en detaljeret gennemgang af det samlede danske regelkompleks med henblik på at fremfinde alle de love m.v., som ikke er medtaget i det foreliggende lovforslag, men som ud fra de samme argumenter ligeledes ville skulle ophæves.

Dertil kommer, at en sådan praksis må antages at ville medføre et ikke ubetydeligt merarbejde, en merbelastning af Folketinget, idet Tinget oven i den store mængde af lovforslag, som allerede i dag passerer gennem Folketinget, fremover tillige skulle behandle og vedtage en lang række lovforslag, som alene ophæver en eller flere love.

Mere generelt kan det i øvrigt bemærkes, at en vedtagelse af det foreliggende lovforslag kun i særdeles begrænset omfang i sig selv vil kunne bidrage til at gøre lovgivningen mere overskuelig for borgerne. Det er således kun en meget beskeden del af de forskrifter, der foreslås ophævet, som overhovedet kan have betydning for private borgere.

Efter regeringens opfattelse bør en særlig indsats derfor først og fremmest rettes mod at forenkle eksisterende lovgivning på områder, hvor der i praksis kan være et betydeligt behov for at give klarhed og mere præcise regler i forhold til befolkningen.

Som forslagsstillerne selv har anført i bemærkninger til lovforslaget, er lovforslaget endvidere langt fra udtømmende. En fuldstændig gennemgang af hele den øvrige danske regelsamling med henblik på at konstatere, om der er andre retsfor skrifter, der ud fra de samme argumenter, som er anført af Frihed 2000, også ville skulle ophæves, vil imidlertid oven i de nødvendige undersøgelser, som jeg allerede har omtalt tidligere i mit indlæg, være meget tidkrævende.

De eksempler, som jeg har gennemgået, viser, at vi skal være varsomme med at begynde at ophæve retsfor skrifter, uden at vi har fuldstændigt overblik over de mulige konsekvenser, som en sådan formel ophævelse skaber.

Det ville imidlertid som antyd det kræve en række meget omfattende og tidkrævende undersøgelser ikke blot af de enkelte retsfor skrifter, som er omfattet af lovforslagets paragraffer, de 135 paragraffer, men også af det øvrige danske regelkompleks. Efter regeringens opfattelse vil sådanne undersøgelser imidlertid ikke realistisk kunne gennemføres i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget.

Så uanset at vi fra regeringens side er enige med Frihed 2000 i, at det er vigtigt at sikre både regelforenkling og overskuelighed, må vi samtidig erkende, at øvelsen desværre ikke er så enkel. Af disse grunde kan regeringen ikke stemme for det fremsatte lovforslag.

Justitsministeriet vil derimod anmode de øvrige ministerier om i forbindelse med udarbejdelsen af bidrag til lovgivningsprogrammet for folketingssamlingen 2000-01 at være opmærksom på, om man inden for de enkelte ministeriers områder har kendskab til love og andre retsfor skrifter, som udtrykkeligt bør ophæves. Det fremsatte lovforslag vil være et godt udgangspunkt for disse overvejelser.

Justitsministeriet vil herudover henlede ministeriernes opmærksomhed på, at de i forbindelse med udarbejdelse af nye lovforslag, uanset om det drejer sig om nye hovedlove eller om ændringer af gældende lov, bør overveje, hvorvidt det pågældende lovforslag giver anledning til at ændre retsfor skrifter, samt om andre ældre retsfor skrifter samtidig udtrykkelig bør ophæves i forbindelse med ny lovgivning.

Justitsministeriet vil selv sagt også selv løbende overveje, om der er behov for ophævelse af regler på Justitsministeriets område.

Så med disse ord ser jeg frem til en forhandling her i Folketinget og selvfølgelig også en mulighed for at kunne besvare spørgsmål i forbindelse med den udvalgsbehandling, som forventet vil komme efter lovforslagets første behandling.

Else Marie Mortensen (S):

Ja, jeg kan da indledningsvis tilslutte mig, at det er et usædvanligt lovforslag.

Det sværeste i forhold til denne ordførertale og til at forfatte en ordførertale, helt bortset fra at man både skal kunne læse latin og krølbogstaver, er uægtelig begrænsningens kunst. Der er stort set ikke nogen overgrænse for, hvor længe man kan tale om indholdet. Jeg har valgt at holde mig til den ganske korte version.

Min første reaktion, da jeg så lovforslag nr. L 219, var, at der måtte have været en ualmindelig arbejdsivrig ung jurastuderende i praktik hos partiet Frihed 2000. Senere var det så tanken om den lange række af spørgsmål, som partiets repræsentant i Retsudvalget har stillet justitsministeren og alt det arbejde, som det må have afstedkommet i Justitsministeriet, der så har fået mig til at ændre på min første reaktion.